

„SVET POTREBUJE BOGA“ Benedikt XVI

Besede za premišljevanje, kot priprava na sklenitev Zaveze ljubezni 2020

april 2020,

6. RAZMIŠLJANJE

SVET POTREBUJE BOGA in naš odgovor je ZAVEZA LJUBEZNI

SVET POTREBUJE BOGA Prvi del te trditve je večini ljudi razumljiv. Marsikatero človeške tragedije in globalne krize svet ne bi poznal, če bi Bogu ljudje priznali mesto, ki mu pripada. Misel iz naslova, se še nadaljuje: *in naš odgovor je ZAVEZA LJUBEZNI*. Zakaj ravno Zaveza ljubezni? Poskusimo to razložiti:

PREBUDITI LAKOTO PO BOGU: Moder mož je opozoril: „Največje vprašanje današnjega časa ni v tem ali ljudje potrebujejo Boga. Ključno vprašanje preživetja je: Kako ljudem dopovedati, da ga zares potrebujejo. Današnji ljudje so podobni anoreksičnemu človeku, ki se zaradi načrtnega hujšanja ne zaveda več, da bo kmalu umrl od lakote. Njegovo preživetje je odvisno od tega ali si bo pustil svetovati in spet začel jesti.“

MOČ ZAVEZE LJUBEZNI: Ljudje, ki so doslej dokaj dobro živeli brez Boga, v Zavezi ljubezni nenadoma izkusijo, kako je nekaj novega vstopilo v njihovo življenje. Doživljajo novo raven bivanja, ki jo poprej niso poznali. Po Mariji se jim približa Bog, ki ga odslej ne morejo več pogrešati. To je prava moč Zaveze ljubezni. Tem ljudem se dogaja podobno, kot se dogaja kratkovidnemu človeku. Ko si natakne prava očala, vidi vse popolnoma razločno. Razumljivo je, da si ta človek ne želi več prejšnje slabe vidljivosti. Čeprav bi bil edini, ki bi nosil očala in bi se zaradi očal zdel smešen vsem ljudem daleč naokrog, ga to ne bi prav nič brigalo. Za povrh, se bo ta človek zelo trudil, da bi tudi drugim omogočil to „novo“ kakovost življenja. Človek, ki je zares srečal Boga, ne more več živeti brez Njega. Sedaj vidi vse jasno in razločno. Ogleduje si lahko stvari o katerih ni vedel, da obstajajo. Po Zavezi ljubezni z Marijo, se nam zgodi taka izkušnja Boga. V naši notranjosti se zgodi nekaj, kar je doživel Jezus, ko se je učlovečil.

POGLED NA JEZUSOVO IZKUŠNJO BOGA: Seveda nam mora biti tu nekaj popolnoma jasno: Jezus Božji Sin, pozna svojega Očeta neprimerno bolje kot kdorkoli. Na zemljo je prišel z nalogo, da nam tega Očeta razodene. Jezus ne potrebuje nikogar, da bi lahko po njem doživel izkušnjo Boga Očeta. Jezus je z Očetom enega bistva že od nekdaj. Toda Jezus ni le Bog. Jezus je v celoti tudi Človek. Kot Človek, si želi doživeti vse stopnje človekovega razvoja, vendar brez izkušnje greha. Pri rojstvu v Betlehemu je bila njegova prva izkušnja, srečanje s svojo Mamo. Z najnovejšimi raziskavami možganov smo spoznali naslednje: Ko novorojeni otrok gleda v matrine oči, se mu pojavljajo isti možganski valovi, kot pri občutkih sreče. „Prva človekova sreča je zavedanje, da je ljubljen“ je zapisal sveti Don Bosco.

Jezus je spoznal to srečo. V revščini Betlehemske votline je moral marsičesa pogrešati, vendar nikoli toplega pogleda svoje Matere. V tem Materinem pogledu je kot človeški otrok, doživljal pogled dobrototnega in ljubečega Boga Očeta. V tem pogledu je doživljal prisotnost in bližino Boga Očeta. To Jezusovo izkušnjo, nam pomagajo osvetliti pričevanja nekaterih ljudi.

Pisatelj Julijan Green pripoveduje, kako se mu je, ko je bil še čisto majhen otrok, Bog razodeval po materi: „Ko sem bil sam z njo, mi je nežno govorila v jeziku, ki ga nisem razumel. Vseeno sem vedel, da mi s tem daje nekaj več, ..., ko mi je prišla voščiti lahko noč, sem vstala iz svoje posteljice in se je oprijel okoli vratu, ..., ko sem znal izgovoriti le par besed, me je že učila moliti Oče naš. Glavo sem ji naslonil na ramo in za njo ponavljal Gospodovo molitev, ..., otroško sem izgovarjal besede, ki jih nisem razumel, vendar sem iz njih povzemal duha molitve moje matere. Takrat mi je bilo po materini ljubezni, podarjeno bistvo moje današnje vere.“ Tudi Jezus se ni hotel odreči tej temeljni človeški izkušnji, da bi nam bil popolnoma enak v vsem. Gospodu Jezusu Človeku je ljubezen do Boga podarila njegova Mati Marija.

MARIJA ZANESLJIVO VE, KDO JE BOG: Medtem, ko je bila Mati Marija za Jezusa Človeka, življenjska izkušnja ljubečega Boga Očeta, jo Jezus Božji Sin uvaja v vedno globlji odnos z Bogom Očetom. Kdor pozorno bere Sveto pismo, lahko vidi to zorenje. Posebej dobro to zaznamo na mestih, ki bi jih lahko razlagali kot razvrednotenje Marije. Poglejmo Jezusov odgovor na vzklik neke anonimne žene iz množice: *„Blagor telesu, ki te je nosilo in prsim, ki so te dojile!“ Lk 11, 27b* Jezus tej ženi odgovori za naše umevanje nekoliko nenavadno: *„Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnavajo.“ Lk 11, 28b*

Jezus tu ne zmanjša pomena krvnega sorodstva ali svoje ljubezni do lastne Matere, temveč pokaže, kaj mu je pri njegovi Materi najbolj dragoceno. **Jezusu je pri njegovi Materi Mariji najbolj dragoceno to, da je Ona skupaj z Njim v popolnem sožitju z Bogom Očetom.** Marija po Jezusu doživlja svojevrstno in neposredno povezanost z Bogom Očetom. To neposrednost si težko predstavljamo. Marija zanesljivo pozna Boga Očeta in tudi ve, kako prekipevajoča je njegova ljubezen do nas. Bog popolnoma nesebično ljubi vsakega človeka. Bog nas za svojo srečo ne potrebuje. Obenem nas ljubi s toplino in prisrčnostjo, kakor da brez nas ne bi mogel obstajati. Bog nas vidi velike največkrat tam, kjer sebe običajno doživljamo kot najbolj usmiljenja vredne kreature. Bog ne potrebuje naših uslug, vendar hrepeni po tem, da tako kot On, tudi mi ljubimo do skrajnih meja svojih moči.

Temu Bogu Očetu, ki je tako drugačen v svoji ljubezni in preko katere nam vse daje, ni prišel bližje noben človek, kot je prišla blizu Marija. Ona je Mati njegovega Sina. Je Mati Boga Človeka. Ko na križu umirajoči Jezus, Janezu izroči svojo Mater: *„Glej, tvoja mati!“ Jn 19, 27*, mu podari več kot ljubečo mater. Učencu Janezu podari Mater, ki je svojega ljubljene Sina, zvesto spremlja na poti, vse do smrti križa. Odtlej Marija ostaja zvesta nam, ki smo njeni ljubljene otroci in v nenehni povezanosti s Sinom Jezusom ter v Svetem Duhu z našim skupnim Bogom Očetom. To je njena drža, ki ji je najbolj domača.

ZAVEZA LJUBEZNI - ODGOVOR NA NAŠE HREPENENJE PO BOGU: Zaveza ljubezni iz Schönstatta je duhovna vez z Marijo. Zaveza ljubezni iz Schönstatta je zavezništvo z Božjo Materjo. Marija nas sprejema v svojo ljubezen in nam s tem omogoča, da vedno bolj okušamo Boga. Boga, ki je Ljubezen. Pater Kenterich je nekoč dejal: *„Nadnaravno in naravno hrepenenje našega srca, si želi najti pravi odgovor, ki bi ga popolnoma potešil in umiril. In ta odgovor najdemo v Zavezi ljubezni.“*

Seveda velja tudi naslednje: Zaveza ljubezni ni injekcija, ki takoj prime. Zaveza ljubezni je potovanje, ki traja vse življenje. Da bi izkusili Boga takšnega kakršen v resnici je, potrebujemo čas. Nenehno moramo duhovno rasti, da se znebimo lažnih, nam ustreznih podob Boga. Obenem se moramo z Bogom v globinah svoje osebnosti nenehno povezovati in se mu vedno bolj svobodno prepuščati.

Marija nam pri tem pomaga kot Mati in Vzgojiteljica. Ona pozna zgodbo našega življenja. Pozna vse naše vzpone in padce. Ona ve zakaj Bog v našem življenju dopušča, da so stvari takšne kot so in ne drugačne. Kajti Ona, ki je Božja Mati že živi v Bogu. Tako vidi stvari veliko bolj jasno, kakor jih vidimo mi.

sestra dr. M. Nurit Stosiek, revija SREČANJA 2007/1